

Lisää matkakuulumisia

Havukaisten lähettikirje 4/2025 –7.12.2025 (7. kirjeemme)

- Oksia ja vaatteita, tielle heitettiin. Jeesus oli matkalla Jerusalemiin.
Kerto: Hoosianna laulakaa nyt Kuninkaallemme!
Hoosianna laulakaa. Hän saapuu luoksemme.
- Aasilla Hän ratsasti, nöyrä hiljainen. Kansanjoukko tervehti Herraa riemuiten.
Kerto:
- Sairaita Hän paransi, kantoi huolet maan, synnit antoi anteeksi rakkaudellaan.
Kerto:
- Matkalla nyt Jeesus on luokse meidänkin. Ilolaulu suunnaton valtaa kaupungin!
Kerto:

Hyvä kirjeemme lukija!

Tämän Anna-Mari Kaskisen ja Pekka Simojoen laulun saimme laulaa kirkkokuoromme kanssa viime sunnuntain adventtimestussa Nousiaisten Pyhän Henrikin kirkossa. Elämme taas sitä aikaa, jolloin saamme hiljentyä vastaanottamaan Jeesuksen Kristuksen henkilökohtaisena Vapahtajanamme.

Siitä on jo pitkä aika, kun viimeksi kirjoitimme lähettikirjeen. Edellisessä kirjeessämme kirjoitimme kevään Japaninmatkamme kuulumisia osa 2, nyt siis matkan viimeinen osuus.

Tokion, Nagoyan ja Hiroshiman osuuden jälkeen matkamme suuntasi Yamaguchin lääniin (Japanin pääsaaren Honshun lounaisosaan) Shin-Yamaguchin Shinkansen-asemalle, jossa Uben seurakunnan eläkkeellä oleva pastori Fujii oli meitä autollaan vastassa. Menimme heidän kotiinsa kahville. Sieltä saimme kyydin hotellille. Seuraava aamu oli lauantai ja kello kymmenen oli ensin jumalanpalvelus Uben kirkossa ja sitten kello 14 Asan kirkossa. Miksi lauantaina? Siksi, että näiden seurakuntien pastori Nishikawa on myös Shimonosekin pastori ja pitää jumalanpalveluksen Shimonosekissä sunnuntaisin.

Takako ja Kunio Fujii

Timo saarnasi Asassa. Ubessa ja Asassa saimme laulaa ja puhua kirkkokahveilla.

Yövyimme Asan kirkon vierashuoneessa. Myös kolme Asan seurakunnan rouvaa yöpyi kanssamme, he kirkkosalissa. Sanoimme, että pärjäämme kyllä kahdestaankin mutta he sanoivat, että ei ei. On mukava

yöpyä kirkolla, aivan kuin olisimme leirillä. Saimmekin sitten molempina iltoina ja aamuina maittavaa ruokaa. Me puolestamme hoidimme Timon kanssa vuorotellen aamu- ja iltahartaudet

Sunnuntaiaamuna lähdimme 8 Uben ja Asan seurakuntalaisen kanssa kahdella autolla Tsunoshiman suuntaan. Shima on saari ja sinne vie 1780 metriä pitkä silta, joka on rakennettu vuonna 2000. Tuuli rannassa oli kova. Iltapäivällä kuljimme Asan keskustassa tuttuja katuja. Olihan tämä ollut asuinpaikkamme heti kielikoulun jälkeen. Asuimme noin 150 metrin päässä kirkosta.

Maanantaiaamulla hyvästelimme kolme rouvaa ja nousimme luotijunaan suuntana jälleen Nagoya. Sieltä matkasimme paikallisjunalla Mizuho-nimiseen kaupunkiin, jonka juna-asemalla meitä oli vastassa eläkkeellä olevan pastori Saitoon rouva Mariko. Heidän luonaan yövyimme matkamme viimeisen viikon.

Ei ole ihan tavallista, että japanilaiseen kotiin pääsee yövieraaksi tai vieraaksi ollenkaan. Saitoon pariskunta on ehkä ns. epätyypillinen japanilainen pariskunta. He nauttivat vieraista. Heillä myös pidetään monia piirejä. Pidimme huolen siitä, että autoimme niin paljon kuin pystyimme. Tiskasimme kaikki astiat (japanilaisilla ei juurikaan ole tiskikoneita), autoimme ruuan teossa, ostimme ruokaa.

Luulimme alun perin, että viimeinen Japaniviikkomme on hiukan kevyempi ohjelmaltaan mutta saimmekin tietää maanantaina, että joka päivälle tiistaista eteenpäin oli ohjelmaa. Tiistaina oli raamattupiiri Saitoiden kodissa. Saimme Timon kanssa laulaa ja keskustella uskonasioista. Illalla ajoimme rukouspiiriin Ogakin kirkolle. Kirkolla oli kuitenkin pimeää. Rukouspiiri oli peruttu hiljaisen viikon monien tapahtumien vuoksi. Ogakin seurakuntalaiset kokoontuvat joka viikko rukoilemaan Taruihin rakennettavan kirkon puolesta. Rahat ovat jo koossa mutta kaupunki ei ole vielä antanut lupaa rakentaa tontille. Tonttikin on olemassa, se on yhden Ogakin seurakuntalaisen oma.

Keskiviikkona lähdimme aikaisen aamupalan jälkeen Taruin kaupunkiin, kehitysvammaisten palvelukeskukseen (Ayumi no ie). Pidimme siellä kahdessa paikassa aamuhartauden, lauloimme ja minä puhuin. Iltapäivällä Saitoitten kotiin tuli yksi rouva opiskelemaan uskontunnustusta. Hän on ollut Jehovan todistajissa mutta haluaa päästä siitä pois. Olimme mukana keskustelemassa. Iloksemme voimme todeta, että tämä rouva on sittemmin kastettu! Kiitos Herralle!

Torstaina tein Timon kanssa lohikeiton ja 9 Gifun seurakunnan jäsentä tuli syömään. Ensin kuitenkin Timo piti puheen ja lauloimme. Lauloimme myös kaikki yhdessä. Illalla oli Ogakin kirkolla ateria, jossa muisteltiin Egyptin orjuudesta vapautumista näytelmän tavoin. Lauloimme Timon kanssa Dolorosan ja aterian jälkeen haastattelin seurakunnan nuoria videolle. Aterian näytelmäosuuden juonsi Ogakin ja Gifun pastori Gotoo.

Perjantaina osallistuimme Ogakin kirkossa pitkäperjantain ehtoollismessuun. Meillä ei ollut omaa ohjelmaa.

Lauantaina lähdimme aamusta Saitoitten tyttären autolla (Saitoitten lapsenlapset myös mukana) Chitan kirkkoon puolentoista tunnin matkan päähän. Suurin osa matkasta oli onneksi moottoritietä. Pääsiäismessu oli siis lauantaina, koska pappeja ei riitä kaikkiin kirkkoihin sunnuntaina. Messun piti pastori Saitoo. Messun jälkeen oli ruokailu ja sitten ohjelmaa. Me lauloimme ja minä puhuin lyhyesti. 19. huhtikuuta ja ulkona 30 astetta! Illalla suunnittelin vielä visailuohjelmaa Marikon kanssa sunnuntain pääsiäismessun jälkeiseen juhlaan.

Sunnuntaina osallistuimme pääsiäismessuun Ogakin kirkossa. Timo saarnasi ja lauloimme. Pääsimme myös laulamaan Händelin Hallelujaa kuoron kanssa. Edellisestä kerrasta olikin jo yli 20 vuotta! Jumalanpalveluksen jälkeen ajoimme kehitysvammaisten palvelukeskukseen aterioimaan. Sen jälkeen oli vielä hauskaa ohjelmaa mikä sopi hyvin pääsiäisen riemuun. Iltakirkko oli vielä päivän päätteeksi Ogakin kirkolla. Timo saarnasi.

Maanantaiaamulla pakkasimme laukkumme mutta ehdimme vielä tavata korealaisen ystävämme ja hänen siskonsa. Teimme vielä viime hetken tuliaisostoksia. Sitten pitikin jättää haikeat hyvästit Saitoon pariskunnalle. Kiittelimme heitä kovasti ja pyysimme heitä tulemaan vastavierailulle Suomeen.

Kiitos, jos olet jaksanut lukea tänne asti. Kiitos, että matkamme toteutui sinun tukesi ansiosta, sekä taloudellisen että rukousten. Meillä on suunnitteilla uusi matka keväälle 2027. Kiitos, jos haluat olla mukana myös sen toteutumisessa.

Olemme saaneet matkamme jälkeen ilahduttavia uutisia Japanista. Tietoomme on tullut ainakin neljä kastetta ja rukouksemme on, että jouluna kastetaan lisää. Iloinen asia on myös se, että Japani on Evankeliumiyhdistyksen mukaan edelleen pääkenttä. Tämän vuoden Sley'n valtakunnallinen joulukeräys tulee Yoshimurien työlle Suomi-kirkolla Tokiossa.

Tämän kirjeen myötä haluamme toivottaa siunattua adventin aikaa ja riemullista Vapahtajamme syntymäjuhlaa!

Iloitse, tytär Siion! Riemuitse, tytär Jerusalem! Katso, kuninkaasi tulee. Vanhurskas ja voittoisa hän on. Sak.9:9

Mari-Liisa ja Timo

Moisionkuja 2
21270 Nousiainen

havumariko@elisanet.fi, timbe.h33@gmail.com

rukousaiheita:

- rauhaa maailmaan
- voimia ja johdatusta japanilaisille pastoreille
- uusia ihmisiä kirkkoon joulunajan tilaisuuksiin
- terveyttä

Haluaisitko olla mukana lähetystyössä? Jos haluat tukea NN: työtä, voit laittaa haluamasi summan Sley'n lahjoitustilille IBAN: FI13 8000 1500 7791 95 BIC: DABAFIHH. Käytä henkilökohtaista viitenumeroasi, jolloin kannatus näkyy automaattisesti myös kotiseurakuntasi lähetyskannatuksena, tai kirjoita viestikenttään NN:n rengas + oma kotiseurakuntasi. Säännöllisestä kuukausilahjoittamisesta saat tietoa täältä <https://www.taivaallinenlahja.fi/kuukausilahjoittaminen> tai Leea Gröhniltä, leea.grohn@sley.fi, puh. 044 767 5201.

Viitenumero- ja osoiteasiat: anu.laine@sley.fi tai puh.044 298 2601

Tukeksi tekee mahdolliseksi evankeliumin viemisen niiden pariin, jotka eivät vielä tunne Kristusta.

Kiitos tuestasi! Jumala lahjasi siunatkoon.

Keräyslupa: RA/2021/1127